

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide azimzondók az
el fizetési pénzek, hír-
detések és nyiltterek.

Megjelen minden
vasárnap.

Fizetési díj:

Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

S ERKESZTŐNÖG:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide azimzondók a la-
szellemi részét illeti
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Fizetési díj:

Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

Becsapott nemzet.

Ha füt-fát ígértek volna ennek a szegény nemzetnek, hogy törvényes jogaitól: a magyar vezényszótól, magyar jelvényektől stb. egy időre álljon el azokból semmit sem váltottak volna be, nem lenne oly czudar a becsapás, mint amikor a sovány ígéretekre leszerelő lojalis magyar nemzetet úgy ültetik fel, mint ahogy azt most cselekedték.

Csodának kell történnie, hogy a még küzdő, elszánt ellenzéki képviselők bármi „vívmanyt” tudjanak kicsikarni a becsi kamarillától, nem mintha a magyar nemzet jogainak osztogatója az osztrák császár lenne, de hogy, — sőt a magyar király sem az, hanem bolond volna a kamarilla, ha egy csipetnyit is levágná a százados kamariból, amikor itt Magyarországon nem csak k. u. k. kormánypárt, hanem k. k. Kossuth-párt is támogatja őt a nemzet kicsufoló törekvéseiben.

Kérdjük, mert volna-e Pitreich a delegációban egy nagy nemzeti küzdelem harcza után, amelynek végső akkordjai még fel-fel zúgnak a magyar parlamentben, nyíltan fogt mutatni felénk.

Ez a füge a mi nemzeti vívmányunk: a vallástant, tornát, rajzot és a magyar nyelvet magyarul fogják tanítani a hadapródiskolákban. Csodal-

juk, hogy örömeben egy magyar város sem rendezett e hirre kivágást. Keserű tréfa. Ne is nevéssünk. A megpróbáltatás napjait éli a nemzet. A kamarilla évszázadokon keresztül, vagy gyilkoltatta, vagy becsapta az országot.

Most az új becsapás, az új csalódás fájdalmait éljük át újra. De miért kell e nemzetnek mindig szenvedni, miért hagyjuk magunkat mindig becsapni? Ezt kérdezzük mi a szabad elvű, nép, nemzeti, pártönkivüli s a manó tudja még milyen párttól, de legfőképp a — k. k. Kossuth-párttól is?

— (Bukik-e Tisza?) A hét elején még az a hír járta be az országot, hogy Tisza István gróf megbukott, mert Pitreich egyáltalán nem hajlandó exposéja tévedéseit és sérelmes passzusait helyreigazítani. A mai erkölestelen politikai világban azonban Tisza szükség-elelnek tartja levonni a következenziákat, hanem a kamarilla óhajára megmarad a helyén, hiszen ő nem a nemzetet, hanem burg lakáit, Pitreichot stb. szolgálja.

— (A magyar nyelv a hadseregben) Pitreich hadügyminiszter a magyar delegáció számára kimutatást készített a közös hadsereg tisztikarának honossági viszonyairól és magyar nyelvi ismereteiről. A kimutatás értelmében a hadseregben összesen 17.532 tiszt szolgál, akik közül 3009 (17,16%) tökéletesen, 2347 pedig (16,27%) a szolgálat követelményeinek megfelelően beszél magyarul. Ilyképen tehát a magyarul beszélők száma összesen 5356 főre, azaz 30,4%-ra rúgnak.

A vármegye bálja.

— február 10.

Somogyvármegye öreg székházába varázsoltak szerdán éjjel egy báli éjszakát. Pazar villamfényben uszott a máskor komor, sötét vén palota. A leélt század dohát virág és parfume illat fojtotta el. A kopott falak asszonyosan kaczer diszt öltöttek. A restanciák réme ijedten rebbent ki az ósdi falak közül, amikor az alispán összecsapta a bokáját és deli tánczra perdült. Az öreg vármegye megfiatalodott egy éjszakára s mintha a régi turul madár szerelmes galambként turbékolna, úgy bűgött, csevegett ez a báli éj a régi emlékekről, amikor még ugyszólván csak a vármegye tudott egyedül igazán mulatni.

Ha meg is rokkant a vármegye, szép uri asszonyokról és bájos uri leányokról gondoskodott a sors, akiknek s eméből oly melegség árad, a melytől új életre ébred az is, aki már maga is lemondott a létről, az örömről, a tánczról, a báli éjszakákról. Így volt ez a megyebalon is. A sok szép asszony és leány eljött, hogy Somogyvármegye tündér estélyén fiatalságot, jókedvet varázsoljon a vén falak közé s a podegrás vármegye izmait kipróbálja, ha vajjon bírja-e még a tánczot. — Soha sem halunk meg! kál-totta az alispán, amikor már-már ki-

T A R C Z A.

Occupatio.

Irta: Pataky István.

Lyeku Mirsó ott lakott Bihacs- és Krupa között a Dinova hegységénél, ahol az Unnába egy jókora patak szakad be. Messze utig nem volt bosnyák kunyhó a Lyekné közelében s ott vad szabadságban élhetett leányával a kis Penával. Lyeku mestere volt a furás faragásnak s olyan készítményeket a bihari és krupai piacokra nem vitt senki, mint ő. Lehetett volna a bihari céhben sejk, vagy nekib, de nem akart felelősséget vállalni magára s megmaradt agának (mester) aki csak arra van kötelezve, hogy minden munkája kifogástalan legyen. Na ez eiten nem volt kifogás, mert a bihari mohemedan kereskedők akár két évre is lefoglalták s előre kifizették volna a Lyeku áruit, de ő nem fogadott előre semmit. Mikor kész volt a munka, bevitte, az árát felszedte.

Alig időzött a városban, sietett haza leányához, aki lassankint felserdült, rendkívül erős, szép hajadon lett, Lyekunak szemefénye volt lánya, akiért élt-halt, de vi-

szont az is nagy szeretettel volt atyja iránt. A leányt 3 éves korától atyja nevelte, mert anyja hirtelen elhalt. Lyeku, aki valódi óriás volt feltette magában, hogy a csenevész, gyenge leányra nagy gondot fordít. Óvta még a szélétől is, s midőn fejlődött a leány, akkor izmait fejlesztette. Raszállt csónakjával az Unnára, s a leányának kellett evezni, majd megtanította uszni, lőni, majd feltette két hatalmas vállára, s ott a leányt talpra kellett állani s néha futott is vele, midőn jól kifárasztotta, lecsuszott a lány apja mellére, átölelte nyakát s Lyeka vitte haza. Együtt halászgattak, vadászgattak és észítették a bosnyák taragványokat, amikben a leány is nagy tökélyre vitte. Ugy szölván eg-masért eliek, mit sem törődve a nagy világgal. Megfizették adóikat, adtak vetek s hamarosan tértek vissza vadregényes völgyükbe. Nem is gondolhatták, hogy még másképen is lesz. Másképen és rosszabbul. Lyeku ugyan gondolt arra, hogy valami délczeg bosnyák legény meghódítja az ő leányát, de bizton hitte, hogy annak oda kell költöznie az ő kunyhójába.

De aztán nagyot fordult a világ.

Hádsi Loja tanítványai jártak-keltek az országban, fegyverre, harcra szólítva a bosnyákokat is. Egy este egy küldöncz beko-

pogtatott a Lyeku lakására és eladta, hogy már indulnak a kék nad-ágosok Bosznia és Hercegovinába s lefognak ölni mindenkit, vagy rabszolgává teszik.

— De az nem lehet — hördült fel Lyeku.

— Nem, ha nem engedjük. Azért most már jer, hozd fegyvereidet. Kecskédet majd megörzi Pena.

— Azt nem — szölv Lyeku — minek kecske, ha nincs szabadság, Pena tudja kezelni a fegyvert, handsárt, a szive sem gyáva, ő velünk jön.

A küldöncz ránézett a szép leányra. Bizony ott villogott annak a szemében a vadtüz s nem remegett karja midőn felkapta a nehéz fegyvert. Aztán katrinczája fölé rávette a nehéz túsőt, beleszurta a hondsárt s azt mondta mehetünk.

Es aztán azokban a véres guerilla harcokban, amelyekben olvan sok volt a magyar fiu, bakák és deli huszárok elpusztultak, sokszor feltűnt a hosszuhaju leány, buzdította a férfiakat s kitartásával példát mutatott nekik.

Sokszor ott állott atyjának vállain, mint valami asztalon, hogy mindenki láthassa s onnan tüzelte az anélkül is feltűzelt férfiakat, hogy ne engedjék hazájukat,

merült a csárdásban, s azután újra kezdte.

Ez a fényes bál Somogyvármegye újabb kiállított erkölcsi biznysványa lett, mert bizony marapság már nem igen rendeznek megyabálokat, mert a megye mindenütt beteg, haldoklik, a közigazgatás államosításával már éppen meghúzzák felettök a lélekharangot.

Szükség volt erre a bálra s rendkívül örülünk, hogy kitűnően sikerült, amiért is elsősorban a rendezőség kiváló érdemeiről kell meleg hangon megemlékeznünk, azután pedig a bál közönségéről, amely anyagi áldozatot hozott, hogy megmentse a megye becsületét.

Vivát Somogy!

Mielőtt a pompásan sikerült megyebálról szóló részletesebb tudósításunkat le adnánk, meg kell emlékeznünk arról, hogy a rendezésben nagy érdeme van Psik Andor főispáni titkárnak, aki azonban családi gyász miatt, — mely közvetlenül a bál előtt sujtotta, — nem is láthatta meg, hogy fáradozásának milyen szép eredménye lett.

A bál estéjén a korán beköszöntött enyhe idővel járó tavaszi eső szakadt a felhőkből. A locspocsos időben 9 óra után egymás után érkeztek a fogatok a vármegyeház kapujáig, ahol fehér kesztyűs diszbeöltözött hajduk segítettek le a vendégeket a kocsiokról. A fényesen kivilágított lépcsőház fenyőlombokkal ékesített korlátjai között vonultak fel egymásután a vendégek, sokan, — különösen a férfiak, — a szomszéd vármegyékéből is. Kevéssel 10 óra előtt kezdődött a táncz, amelyhez a székesfehérvári honvéd zenekar és Szimplizius cigány bandája huzta a talpalálaló kör tánczokat, illetve a csárdásokat. Már ekkor látni lehetett, hogy a férfiak sokkal nagyobb számban voltak, — a tánczoló is, — mint a hölgyek.

— Hál' istennek, sóhajtott fel a főispán, legalább nem lesz petrezselyem árulás!

Tekintettel arra, hogy az elite bálok hölgyközönsége rendszeren sokkal kevesebb szokott lenni, mint a férfiaké, az alábbi névsor mindenképpen kielégítőnek mondható a siker szempontjából, haz az vesszük hozzá,

hogy e hölgyközönség a vármegye elite közönségének legszebb virágzásából fűződött, elképzelhetni, hogy a bál szebbik neme, mily ékes és diadalmas koszorúja lehetett ez esti fényes sikerének:

Asszonyok: dr. Berzsenyi Geróné, Bárány Sándorné, Folly Józsefné, özv. Folly Hugóné, Gaál Istvánné, Goszthony Istvánné, dr. Goszthony Mihályné, Gaál Jánosné, dr. Gross Viktorné, özv. Hirsch Lajosné, Herman Manóné, özv. Henc Ferenczné, Henc Gyuláné, Huszár Aladárné, Jeszenszky Imréné, Kaeskovich Zoltánné, Kapotsfy Jenőné, Márffy Emilné sz. báró Majthényi Irma, Nádassy Istvánné, Percel Akosné, dr. Rimandey Ferenczné, Sárközy Béláné, Sárközy Juliska, Sárközy Imréné, Svastich Aladárné, Scheidl Karolyné, dr. Tevely Béláné, Tevely Elekné. Leányok: Berzsenyi Mariiska Desseffy Milke, Folly Etelka, Gaál Emilia, Gaál Sárika, Herman Katinka, Henc Jolánka, Hirsch Ilona és Elza Kovách S. Margit, Kovách S. Ilona, Körmendy Dusi, Maár Ferike, Nádassy Margit, Percel Sárika, Rimandey Mariani, Szakáll Margit, Szabó Elza, Szigety Ilona.

Tudósítónknak alkalmá volt hajnal felé a hölgy közönség nagyobb részét sorra interjúolni s ezt a két kérdést intézni minden tánczosnéhoz:

- Hogy mulatott?
- Sokat tánczolt-e?

Az első és második kérdésre kivétel nélkül a következő feleleteket kapta tudósítónk:

- Pompásan, nagyszerűen, kitűnően!
- Sohasem tánczoltam egy bálon sem ennyit!

A legtöbb hölgy gardedameja rendszeres tánczvezető volt a tánczosoknál a következők-ről, mert egy-egy tánczosnőre két tuczat gavallér várakozott, hogy reájuk kerüjön már a sor. A négyeseket félszáz pár tánczolta, míg a szupécárdás egy óra ötven percig tartott.

A szép tánczrendekkel a rendezőség kedves meglepetést szerzett a hölgy közönségnek. A tánczrend egy igen csinos és divatos derékhoz csatolható női táskából állt, amely arany himzessel különböző színű alappal kedves emléket fog képviselni a megyebál tánczosnőinek.

Mig bent a nagy teremben a Habsburgok festett képei bámész szemmel meredeztek a ritka látványosságra, a sírgóforgó, suttogó és bókoló párokra, addig a szomszédos alispáni lakásban s a főispán-

tól kölcsönkért két szobában büffet, cukrászda körül volt folyton nagy tolongás, vidámság, evés ivás. Minden pezsgős üveget falábra itéltek, utóbb már — reggel felé — pezsgőbe fűdött az arany fiatalság.

A nagy teremben és a mellékhelyiségekben mindvégig kitűnő hangulat, vidám kacaj, tréfa uralkodott s már reggel 6 óra volt, de a táncz még mindig tartott s a büffetben legjavában folyt a zajos szórakozás cigány zene, pohár csengés mellett.

Elismeréssel volt a bál közönsége a büffetet előállító Tatar Gusztáv a »Korona« vendéglőse iránt, aki nem csak a legkitűnőbbben készült ez estélyre, hogy ételek és italok dolgában a kényesebb ízű vendégeket is fellegítse, hanem a kiszolgálás és egyéb nehézségek dolgában, amelyek különösen ilyen bálok alkalmával adódnak elő, semmi kívánni valót nem hagyott hátra.

Már elment jóval hat óra, amikor a legkitartóbb tánczosnő is hazatért mamájával, de a mellék helyiségekben még akkor is mulattak az edzettebb bál hősök és a csöndesebb véreű, de még mindig virtuskodó öregebb megyei urak, amikor a törvényszéki hivatalnokok a békével át aludt éjszaka után fel ballagtak a lépcsőn a hivatalukba. . .

HIREK.

— Kinevezés. Dr. Gutheil Kálmán, a kaposvári járásbírósegéd díjtalan joggyakorlókat a pécsi kir. ítélőtábla elnöke segélydíjas joggyakorlókká nevezte ki.

— Közigazgatási bizottság ülése. Tallán Gyula főispán elnöke alatt február 10-én a megyeházán a közigazgatási bizottság ülést tartott, amelyen az albizottságok jelentését vették tudomásul, végül a közkorhási szénpanama ügyében is döntés történt, amennyiben új árlej és megtartását rendelték el.

— A rokkant huszár temetése. Azt hiszem emlékeznek a »Népjog« olvasói azon levélre, melyet József főherceg irt újjévkor Tar Mihály rokkant huszárnak. Azóta már ismét kapott tőle levelet melyben vigasztalja az öreg huszárt (a levélhez csatolt 100 koronán felül) hogy csak tölje békével betegségét, a halál nem egy könnyen mer belekapaszkodni a vén huszárhoz! — De bizony csalódott a fensége, mert szegény Tart a könyörtelen halál beukoltatta az örökkévalóságba. E sorok írja

még csak kevés kitartás s elszaladnak a kéknadrágosok.

Ott volt Bihacsánál is 1878. szept. 7-én, amidőn visszaverték a kéknadrágosokat, ahol vagy 500 ember maradt a csataterén az osztrák-magyar hadseregből. Azt hitték végcsapást mértek a kéknadrágosokra, de aztán csakhamar tapasztalták, hogy azok lettek az urak. Sok vérbe, sok pénzbe került, de mégis ők lettek az urak.

Midőn Lyeku látta, hogy mindennek vége, egypár golyósebbel testén, de teljesen sértetlen leányával visszatért a Drinova helyek alá s folytatta a halászást, a faragást ahol elhagyta, mintha misem történt volna. Nem törődött ismét semmit a világgal, csak halálos gyűlölet élt a szívében a rabló kéknadrágosok iránt. De ezt a gyűlöletét elfojtotta. Hisz azok még jobban gyűlölnék őt, mert sok jó bajtársukat elküldte a másvilágra.

Eltelt két esztendő. Ugy ahogy elmultak az állapotok. Egy alkalommal Bihacsán volt leányával Lyeku, ismét eladni és venni valamit. Lyeku puskaport meg egyebet vásárolandó betért egy kalmárhoz, míg Pena a piacon árulgatta faragványait.

Egyszer érzi Pena, hogy valaki erősen nézi

Feltekint s egy katonatisztet lát maga előtt. Egy kéknadrágosot.

Pena boszankodott, hogy ép ő előtte állott meg a tiszti, de el kellett ismernie, hogy csinos barna gyerek. A tiszti megszólította Penát és pedig a leány anyanyelvén tiszta kiejtéssel.

— Én Kalmár Etnó vagyok, szabad tudnom hogy hívják magát?

Pena megremegett. Legjobban szeretett volna arcul ütni a tisztnek, de hogy-hogy nem sajnálta bántani.

Sőt halkán felelt is: Pena.

— Vásárolni akarok én is Pena, de nem tudok választani.

— Tessék uram, minden ki van téve.

— Egyes tárgyakat nem is ismerek, szeretném ha megmagyarázná nekem.

— Uram csak gunyolódik, hisz ez egyszerű tárgyak, mind magukat magyarázzák, hogy mire használhatók. Kérem uram atyám jön s nem szereti ha üres fecsegéssel töltöm az időt, s e néhány tárgy eladva nem lesz

— Ertem, értem. Nem szereti atyád, ha ilyen ellenséggel beszélsz.

— Nem tudom. De talán most nem ellenségek?

— Mi nem, de ti nem tudtok megbo-

csajtani, mintha nem szabadabbak volnátok, mint az előtt.

— Az ám. Még kecskét is alig szabad tartani.

— Ahoz nem értek — felelt türelmetlenül — de mond Pena, hol is lakol?

— Innen felfelé — felelt mosolyogva Pena — Krupától felfelé, vagy megfordítva, aszerint ahol vagyok.

— Szóval nem akarsz megmondani?

— Nem! És midőn ezt mondta csak úgy csattant a lány hangja, a régi vad fényvilágot meg szemében különben igazat mondtam.

— Akkor én megtaólon.

— Nem lenne jó vége.

— Miért? kérdé a fiatal ember.

— Hát . . . hát . . . atyám hitelen haragu ember.

— De hát én nem akarok rosszat — felelt az ifju s majdnem esdve nézett a lányra. Mond ki az atyád?

— Lyeku Mircsó.

— Lyeku Mircsó! — kiáltott Kalmár

— akkor . . . akkor te vagy az, aki a ti . . . szabadságharczók alatt együtt harczoltál a férfakkal, aki ha csüggedtek bátorítottad őket a további gyilkolásra.

(Folyt. köv.)

távíratilag értesítette a jelenleg Fiumében tartózkodó főherceget Tar Mihály elhunytáról, melyre a következő választ kaptam:

»Rendezzen az én községemre szép temetést Tar Mihálynak, képviselővel megbízott Novotny őrnagyot.

József főherceg.

Az hiszem, hogy ő fenségének magas intenciója szerint jártam el, mikor Tar Mihálynak mai napon tartandó temetése olyan leendő, hogy milyenben csak az oly fenékelt gondolkodású magas lelkek pártfogoltjai részesülhetnek mint a mi főhercegünké. Kaposvár, 1904. febr. 13. Kovács István

— Csöd Inzelt Izidor szigetvári kereskedő ellen saját kérelmére a kaposvári kir. törvényszék megnyitotta a csödet. Csödbiztosul Peczeli Akos kir. táblabíró, főmeggondnokul Poor Sándor ügyvédet, helyettesül Kriszt Bóla dr. ügyvédet rendelték ki.

— Magyar név. Strasser Mihály dr. kaposvári ügyvédjelölt vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Szűnyog«-ra változtatta.

— Irodalmi társaság Kaposvárott Egy nagy fontosságú kulturális mozgalomnak előfutára az alábbi közlemény, a mely Somogyvármegyében bizonyára élénk tétlenséggel fog találkozni, már azért is, mert ez a mozgalom társadalmunk keretében becses missziót van hivatva betölteni. Arról van szó, hogy a kaposvári és a somogyvármegyében lakó írók és újságírók hasonlólag az ország más városaihoz és vármegyéihez irodalmi társaságot készülnék alakítani, amelynek nemes célját és hasznát ezáltal nem mérlegeljük. Elégnek találjuk ez alkalommal feljegyezni, hogy futólag emlékeztünk szerint ilyen irodalmi társaság már számos vidéki városban létezik és üdvös eredménnyel működik és pedig a következőkben:

Szeged (Dugonics Társaság.)
Kolozsvár (Érdélyi Irodalmi Társaság.)
Nagyvárad (Szigligeti Társaság.)
Pozsony (Toldy Kör.)
Sopron (Irodalmi és Művészeti Kör.)
Debrecen (Csokonai Kör.)
Temesvár (Arany János Társaság.)
Arad (Kölcsey Egyesület.)
Kassa (Kazinczy Kör.)
Eperjes (Széchenyi Kör.)
Nyíregyháza (Bessenyei Kör.)
M.-Sziget (Szilágyi István Kör.)
Székesfehérvár (Vörösmarty Kör.)
Nagy-Károly (Kölcsey Egyesület.)
Zilah (Wesselényi Egyesület.)
Szatmár (Kölcsey Kör.)
Győr (Kisfaludy Kör.)
Zalaegerszeg (Irodalmi és Művészeti K)

Kaposvárott már legközelebb megalakul az irodalmi társaság. E nemes mozgalom élén a kaposvári írók neszora és a mi helyi zsurnalisztikánk legkiválóbb alakja Roboz István kir. tanácsos és lapszerkesztő áll, kinek vezetése alatt ez életre való eszmé mihamarabb meg is valósul. A kaposvári irodalmi társaság szerveződésének mozgalmával lapunk következő számaiban bővebben is fogunk foglalkozni.

— Képviselők Dalmáciában Február 11-én reggel több függetlenségi és 48-as országgyalús képviselő, közöttük Kapotsffy Jenő is, Dalmáciába utaztak, hogy az ottani magyar szempontból megfigyelésük tárgyává tegyék.

— Pelk Lajos halála. Súlyos betegség érte a kaposvári, illetve az egész somogyi társadalmat, egyik kiváló alakja Pelk Lajos, volt orsz. gyűl. képviselő és ny. kir. ügyész elragadta a halál. A jeles férfi halálhírét, ahol csak ismerték nagy részvét-

tel fogadták. A család a következő gyászjelentést adta ki a gyászestén:

Pelk Lajosné szül. Souheill Alexandrine, Pelk Lajos és Vermes Gusztávné, Pelk Mária az összes rokonság nevében is mély fájdalommal tudatják a szeretett férj, apa, testvér és rokon Pelk Lajos ny. kir. ügyész, volt orsz. képviselőnek f. évi febr. hó 8-án reggel 3 órakor, Kaposvárott, 59 éves korában, hosszú szenvedés után történt gyászos elhunytát. A kedves halott f. hó 9-én délután fél 4 órakor fog Kaposvárott a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni és örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmise-áldozat Kaposvárott, a róm. kath. templomban f. hó 10-én d. e. 8 órakor lesz a Mi denhatónak bemutatva. Kaposvárott, 1904. február hó 8-án. Aldás és béke legyen drága porai felett!

— Szaploneczay Manó dr. ünneptetése. A következő sorok közlésére kértünk fel: Meghívó A dr. Szaploneczay Manó t. főorvos urnak királyi tanácsossá történt kinevezése megünneplésére a kaposvári »Korona« szálló nagytermében, 1904. február 21-én este fél 8 órakor rendezendő közvacsorára. (1 teríték ára 3 korona) Az ivartató urak kéretnek iverket f. hó 18-ikáig Babochay Kálmán vagy Szabados Imre gyógyszerárában leadni. Az ünneplendőknek virteken lakó barátai, tisztelői, orvosok, gyógyszerészek a járási főszolgabírói hivatalokban kitett íven jelentkezhetnek.

— Eljegyzés. Rimanóczy Géza m. kir. posta és távirda felügyelő, a kaposvári posta és távirda hivatal köztisztviselőben álló, népszerű főnöke bájos és nagy műveltségű leányát Ella kisasszonyt a múlt héten eljegyezte Schatz Róbert miniszteri tanácsos.

— A szép asszony esernyője. Szép asszonyok panaszkodtak nekünk, hogy nem elég szerelmes az újság. Mert az újság nem kedveskedik nekik eléggé pikáns történetekkel és nem ismétli a holdvilágápadt históriákat a göndörfürtű, sárga cipős, szőke Adollár urról s limonádé ízű, titkon szoptott, krétalót szenvedő színű, Tizián vörös haju Eulália kisasszonyról, kinek megcsalt, kinek megtört szívére olvasván érzelmes, szerelmes regét, micsoda jóhatású volna ezt a puha divanyon heneregve olvasni szép asszonyainknak! De hát még a tüzes verű asszonyokról, az erősen érzéki urakról, valami egy kiszínezett házasságtörési esetet. Hja, ez az ingovány a honnét ami lidérczhangok előbognak, melyek a léhaság, a könnyűvérűség, a botlás süppedékeibe elcsalogattatják a megbódult és hiszterikára hajlandó betegséggig modern női teremtéseket. Panaszuk után szép asszonyok, tudjuk, orrfintorítva olvasnak el egy oly esetet, amelyben Eulália esernyőt ragad, hogy megverje Adollár urat. Szép asszonyok az eset tanulmányos. A múlt héten egy férfi társaságban Kaposvárott szóba jött a »Népjog« egyik számában megjelent »Kaland a legénylakásban« című közlemény, amely egy barcsi asszonyka és egy kaposvári fiskális esetét mondta el.

— Nincs ebben semmi különös, jegezte meg a társaság egyik fiatal tagja, aki nőhódítóknak kiáltotta ki maga-magát a világ előtt, hiszen X asszony is volt már az én lakásomon.

— Az lehetetlen, szólt közbe egy másik ur, az az asszony tisztességes, az nem volt a te lakásodon.

A nőhódító hős gúnyosan mosolygott. A társaság több tagja megbotránkozott a kvalifikálatlan pletykázó ur eljárása felett s azontul nem is beszéltek többé az asszonyról. Az őt mélyen meghurcoló párbeszéd-ről azonban hírt vett X asszony, aki annak hallatára oly haragra gerjedt, hogy óra hosszat esel yóvel kereste a pletykas fiatal embert, hogy sajátkezűleg megfenyítse, — de a jeles ur neszét vette a dolognak s gondosan kerülte a bosszút lihgő uriasz-

szonyt. Hogy az illetékesebb elégtételt kérő, — a férj — tud-e a dologról, erről nekünk nincs értesülésünk, pedig helyesebb lenne, ha az asszony esernyője helyett a férj hatóságosabban suhintó sétatálcájával ismerkednék meg a pletykás »gavallér«.

— Esküdtaszéki tárgyalás. A kaposvári kir. törvényszéken e hó 8-án tartották a február havi esküdtaszéki ciklus utolsó tárgyalását Kisfaludy Akos tanácselnök vezetése alatt a vádlottak Máté József és Rajci Pál voltak, kik a kaposvári mezőgazdasági ipar részvénytársaság rászegresi magtárába akartak betörni, de Kaposi György éjjeli őr megzavarta őket munkájukban miert az elvevett emberek Kaposit agyonlőtték. Marasztaló verdikt alapján az esküdtbírótság 15-15 évi fogházra ítélte a vádlottakat. Az ítélet ellen a kir. ügyész és a védő ügyvédek semmiségi panaszt jelentettek be.

— Express vonat amelyik »meggondolja magát« A Csurgó és Vidéke mult számában, azt írja, hogy »az expressvontat ugylátszik meggondolta magát és február 1-én is prűszkölve robogott keresztül állomásunkon.« Ez igazán kvalifikálatlan szemtelen ég az express vonattól, hogy mer egy máv. express gondolkodik? Ha tovább is ezuton halad, megérjük azt, hogy gondolat olvasóvá nővi ki magát a derék express

— Gyászrovat. özv. Frilk Györgyné szül. Arany Agnes folyó hó 2-án 9 éves korában Mikén elhunyt. — Dr. Gáspár Imre ugy a maga, mint gyermekei, Olga, Pista és Feri, valamint az összes rokonság nevében is, fájdalommal jeleni a szeretett kedves feleség, illetve édes anya Dr. Gáspár Imréné sz. Szigeti Gy. Lujzának Budapesen, folyó év február hó 8-án életének 36 ik, boldog házasságának 14 ik évében hosszas betegség utáni iobbbltra szenderült. A boldogult földi maradványait folyó év február hó 10-én délután 3 órakor helyezték a ref vallás szertartásai szerint a kaposvári keleti temető hallat a házából örök nyugalomra. — Ujlázi Jakab dr. szigevári járás orvos február 11-én elhunyt. Szigetvárott. A megboldogult az zr. hitközség elnöke, megyebizottsági tag, városi képviselő stb. volt, halála széles körben nagy részvétet kellett. — Horváth Péter városi képviselő, február 9-én szívzélhűdés következtében elhunyt Kaposvárott. Az elhunyt városi képviselőt nagy részvét mellett helyezték február 11-én örök nyugalomra.

— Muló kutyaveszedelem. Az a félelmetes állapot, amely a veszetekutyák arázdálkodása következtében a város életbiztonságát annyira veszélyeztette, mint értesülünk, muló félben van Ugyan még nem szűnt meg a kutyairtási akció, de újabb marási esetek nem történtek. A rendőrség ez irányu működése, mely a javuló helyzetet energikus munkájával előmozdította, csak elismerést érdemel. Az érdem azonban csak akkor lesz teljes, ha a kutya veszedelemnek jó időre elejét veszi a rendőrség olyformán, hogy ez alkalommal a korból ebeket egy szálig kiintja.

— A vicispánné bugyelárisa. A mult héten Sárközy Béla a ispán feleségével Pécssett i'özött. Napközben nagyobb bevásárlásokat tettek, de a költségeket mind a nagyobbik ersényből — a férjéből — fedezték, úgy hogy a kisebbik bugyelárist, — amelykbe az alicspánné száz oronát tett, nem is kellett Pécssett elővenni. Csak itthon, Kaposvárott vette volna elő Sárközyné a kis ersényt, de ekkor az a kellemetlen meglepetés érte, hogy az bizony valoszinűleg még Pécssett elveszet. Taviratoztak is nagy gyorsan a pécsi rendőrségnek, hogy kutatassa ki a becsületes megtalálót. A nehéz feladatot eddig még nem oldott meg a pécsi rendőrség.

— Az izr. nőegylet március 1-én purim estélyt rendez a Korona szá 16 nagytermében.

— A vándor színészek sorsa Pár héttel ezelőtt jeleztük, hogy Szabadhegyi Aladár színigazgató társulatával Csurgón akart szerepelni. Tudósítónk írja, hogy Thália vándor papjai sehogyan sem tudták annyi bérletet összegyűjteni, amelyből existenciájukat ott fenarthatták volna, azért a társulat le is mondott arról, hogy Csurgóra menjen.

— Csárdásozó öngyilkos. Ha vannak szomorú esküvők és szomorú lakodalmak, miért ne lennének vidám és mulatságos öngyilkosságok is? Az ilyenek között is pártját ritkító akasztófahumor teszi különösen érdekessé azt az esetet, amely most történt Kaposváron. A bohózzattá változott tragédia h se Béri István szolgalegény, aki egy uri háznál volt alkalmazva. Szerelmes lett a fiu egy Erzszi nevű szobaleányzóba, de a leány látszólag nem mutatott hajlandóságot a legényhez. A fiu emiatt úgy elkeseredett, hogy egy fűingre sem becsülte a szép éretet s a legborzasztóbb módon akart vegetetni szenvedéseinek. Béri az öngyilkosok régi és kipróbált eszközehez folyamodott: köteleit vett s az url kerl egyik fájára a mult pénteken délelőtt 11 órakor felakasztotta magát. Szerencsére nem sokáig lógott az ég és föld között, mint Mohamed koporsója, mert jajgatására elősiettek a házbeliek és elvágták a köteleit, minek következtében a szerelmes szolga még dobogó szível pottyant a sárba. Az öngyilkosjelölt észrevette, a szánakozók között hön szeretett bálványát: Erzsikét, aki forró könnyeket hullatott. Az elszánt leány kiaknázta a kedvező alkalmat s elhaló hangon szólt a leányhoz:

— Azért tettem, mert nem szeretsz...

— En, válaszolt meglepetve a leányzó, már hogy mondhatsz ilyent, mikor szeretlek?

Ezekre a szavakra a haláltorkából kiszabadult szolgalegény sárga arca kipirult, felragyogott a nagy boldogságtól, hirtelen fel is ugrott a sáros földről, örömeiben összeverte a bokáját és olyan szilaj szülő csárdásra perdült, hogy a házban sen járják különben.

— Tűzoltó mulatság. A somogy-berzenei önkéntes tűzoltó testület február 14-én táncszünetet rendez. Belépődíj 1 korona. A mulatság kezdete este 8 órakor lesz.

— Műkedvelői előadás. A Magyarországi Könyvközlők Szakegyletének Kaposvári Csoportja saját könyvtár javára február 13-án a »Gomba« vendéglőben műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez.

— A zöld asztal foltja. Egy nagyobb kaposvári hivatal mult évi számadásában egy furcsa tétel szerepel: »Folt a zöld asztal sarkára = 60 fillér.«

— Miféle folt ez? kérdezte a hivatal főnök.

— A tanácssterem asztalának jobb sarkán kellett a zöld pontot újra foltozni, válaszolta az iroda igazgató.

— Ha nem csalódom, talaly is szerepelt ez a tétel a számadás között?

— Minden évben ott szerepel kérem.

— Hát mitől kárik ki mindig az a zöld posztó a tanácssterem asztalának jobb sarkán? kérdezte kíváncsian a hivatal vezető.

— Tanácskozás alatt a jegyző urak odahajjták a fejüket s rendesen ott pihenik ki az éj fájdalmait, volt a válasz.

— Ezt nem fogom tűrni, szólt erőlyesen a főnök ur; ennek a tételnek többé nem szabad a számadások között szerepelni, hangzott a parancs.

— Ez esetben a jegyző uraknak egy párnát fogunk beszerezni, fejezé be ötlelesen az irodaligazgató.

— A barcsi iparosok olvasóköre február 16-án saját pénztára javára szerenese játékkal egybekötött táncmulatságot rendez. A mulatságra hívó nyomtatott levél azt mondja, hogy a tánc »jux-ombolával« lesz összekötve. Ugyan-ugyan micsoda egy fura german szó az a »jux-tombola«?

— Az iparos ifjuság önképző köre javára február 14-én családias jellegű balyut rendez.

— A kaposvári jótékony nőegylet. f. d. február hó 1-én tartott tombolával kapcsolatos táncestélyének tiszta jövedelme: 467 k. 61 f. volt. A jótékony célra következők sziveskedtek felülfizetni: Babochay Kálmán, Br. Biederman Rezső Mozgóról, Somssich Andor Saádról, 20—20 koronát; Kladnigg Alajos 15 koronát; Darnay Béla 12 koronát; Herczföld Imre, Kachkovich Kálmán Jákóról, Hirsch Adolf, Gr. Festetich Pál Déghről, Marguli Alfréd Toldi pusztáról, Biederman Ottó Mozgóról, 10—10 koronát; Dr. Goszthonyi Mihály Budapestről, Dr. Horkay Sándorné, 8—8 koronát; Berger Antalné, Kunffy Adolfné, Dr. Polányi Lajos, Chernel Gyula, Berger Vilmos, Viseki Tallián Gyula, Hirsman Mór, Günsberger Samu, Seholcz Gyula, 6—6 koronát; Dr. Berger Samu 5 koronát; Zoltán József, Grünwald Lipó, Székely Armin, Liehenstein Adolfné, Mayer Análné, Dr. Réthi Ignáczné, Graner A. Pusztaberényről, Véssey Mihály Véséről, Boronkay Lajos Kúsról, Maar Gyula Kereseligről, 4—4 koronát; Seholcz Lajosné 3 koronát; Oroszi Sándorné, Dr. Ullman An al, N. N. Löwensohn Gyula, Vasdinyei N. Dr. Saigeti Sándor, 2—2 koronát; Böhm N 1 koronát. A tombolához nyereménytárgyak vételére céljából a választmány tagjain kívül a következő Urasszonyok sziveskedtek 2—2 koronát adományozni: Babochay Kálmánné, Blum Izidorné, Bosnyák Lászlóné, Chernel Gyuláné, Csorba Edéné, Dulánszky Lajosné, Eckensberger Károlyné, Endrei Akosné, Fleiner Mórné, özv. Folly Hugóné, Grünwald Lipóné, Herczföld Imróné, Herman Manóné, Kisfaludy Akosné, Korniss Józsefné, Krieger Ödönné, Kulín Sándorné, Labak Kálmánné, Pórá Sándorné, Pelle Ignácné, Szaplóczay Manóné, Szarvas Lajosné, Véssei Sándorné, Dr. Weisz Albertné. A tombolához nyeremény tárgyak adományoztak: Bajnócziné Serman Emerika 2 doboz szardíniát; Dubinievicz Tes vérek, 1 doboz illatszert; özv. Kohn Izidorné 1 doboz cizkorkát; Lenyel Testvérek 1 ruhafogast; Spiegel Dávid 2 virágtartót és 2 kis szobrot; Szabó Samu 2 faldiszit; Szalay Ferenc 1 doboz levélpapírt; özv. Sury Mihályné 1 virág kosarat. Fogadják szives felülfizetők és adományozók az egytel hálás köszönetét. Kaposvárott, 1904. február 6-án. Polányi Lajosné, egytel elnök.

— A virslis pénze. Egy virslisárus, aki Kaposvárott az utcásarkokon vesztegeti portékáját panasza ment a mult héten a rendőrkapitányhoz, hogy éjszakának idején amikor egy kicsit elszundított, valaki meglopja; Csete János csavargóra gyanakodott, aki pénze eltűnésekor sokat settengett körülötte. A kapitány becsitálta Csete Jánost. A jeles alak égre földre esküdözött, hogy ő nem lopja meg a virslis. A rendőrkapitány érdekes bizonyító eljárásához folyamodott most.

— No ha ártatlan vagy a dologban, mondja a kapitány, akkor elmehetsz János. Mielőtt azonban János, a rendőrség jól ismert alakja, a kilincse tehetne volna a kezét, a kapitány rászólt:

— Ugyan János, tudsz-e egy huszfilléres felváltani?

A csavargó a fölöti örömeiben, hogy ilyen könnyű szerrel megszabadult a büntetés ő nagy készséggel szedte elő garasait, hogy felváltsa a huszfillérest. A kapitány amikor kézhez vette a pénzt, se szólt, se be-

szólt, csak szépen belehajigálta a krajczárokat az előtte levő vizes pohárba. Még a pohár fenekére sem értek a pénzdarabok, már ott uszkáltak az áruló zsirfoltok a víz színén.

— János! ez a virslis pénze, jelentette ki tagadást nem tűrő hangon a kapitány. Es a csavargó, a váratlan bizonyítéktól meglepődve, be is ismerie te tet.

— Ártézi kutak a vármegyében. Szigetvár után, mint értesülünk Csurgón is fúrnak ártézi kutat. E célra különben február elsején a megyei közgyűlés 6000 koronát szavazott meg.

— Gyermekes veszedelme. Gyékényesről írja tudósítónk, hogy a községben a kanyaró annyira pusztít a gyermekek között, hogy a főszolgabíró az iskolákat kénytelen volt bezáratni.

— A szigetvári izr. nőegylet jelmez estélyt rendez február 20-án a Korona szá 16 nagytermében.

Mi történik külföldön?

Amiről már hónapok óta csak mint konfliktusról irtunk, már háboru lett. Oroszország és Japán már csata tűzbe küldte katonáit, illetve hadihajóit. Látszólag Japán a támadó, valójában azonban Oroszország, amely ugyszóván rászoritotta ellenfelét a támadásra. Az első ütközet a tengeren folyt le Port-Arthur mellett s alítólag a japáni hajók nagy károkat okoztak az orosz flottának. Ezek s a következő hadi hírek nem valami nagyon megbízhatók, mert többnyire angol forrásból jönnek, az angolok pedig tudvalevőleg egyenlőre titokban támogatják Japánt, később nem lehetetlen, hogy nyitán is fellépnek Oroszország ellen, amiből nagy világháboru keletkezhet.

Közönség köréből.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Van egy jó magyar közmondás, a mely így szól: kinek nem inge, ne vegye magára.

A »Népjog« f. 5. számában »Sárika« aláírással egy levél jelent meg. A kisasszony alaposan leszapult benne egy magas barna ur, aki a kaposvári bálók és egyéb táncmulatságok kellemetlen alakja — a »bálintpró ur.« Nos, én magas is vagyok, barna is vagyok, emellett igen rossz táncos, aki biztosan tudja, hogy e levél ellene íródott.

Ezelőtt Slezingernek hívtak s ezért már tradícionális okból sem hagyom magam — szeget szegve fel fizetek vissza.

Tudom, hogy Sárika kisasszony ünnepelt táncosnő, ezért bebizonvitom azt, hogy az ünnepelt táncosnőnek is van annyi hibája, mint egy lábtipró urnak, aki a maliciozus sorokért előre is bocsánatot kér.

Milyen tulajdonképpen az ünnepelt táncosnő?

U maga lehet szép, csinos, kedves, szellemes és kitűnő táncosnő, vagy pedig mindennek az ellenkezője: az édes apja azonban mindenestre előkelő társadalmi állású, vagy legalább tekintélyes vagyonnal rendelkező uriember. A leánynak rendesen egész udvara van. Egy körtáncért négy-öt táncos versenyez, akik majd elolvaának a szeretetreméltóságtól, különösen ha az apa véletlenül feléjük pillant, vagy esetleg figyelemmel kíséri őket.

Az ünnepelt táncosnő viselkedése most már attól függ, hogy milyen mértékben okoskodó természet és mennyire csiszoltak az érzései. Ha elhagult és tisztán csak magának tulajdonítja a sikert, akkor sugárzik, ragyog, nevet és diadalmaskodik. Ellenkező esetben, — ami csak bi-

zonyos korban túl is akkor is elég ritkán fordult elő — bensőleg lenézi az egész to-lakodó hadat, kifelé azonban mosolyog, nyájaskodik, tánczol és mulat. Mert mégis van abban valami édesen szédítő, hogy kö-rülötte lebzsel a fiatalság színe-java, míg a többi leányt csak mérsékeltén szép sorjáb-an tánczoltatják vagy egyáltalában észre sem veszik.

Az ünnepelt tánczosnőben gyakran felébred a gúnyolódó kedv és még gyakrab-ban a szeszélyes elbizakodottság. Az első esetben megszólítja a »pihenő« tánczosnő-ket, a tánczosokat, sőt csipős nyelvecskéje még a vele foglalkozó fiatalokat sem kiméli; a második esetben pedig zsarnok módon rendelkezik udvarával, parancsokat osztogat, tánczokat ad és visszavon, kitüntet és le-sújt. Az ünnepeltek közül való az omlatag tánczosnő is, ki regényes pózban a tánczo-sok vá lára hanyallik és úgy hurczoltatja magát, ebből keletkeznek a lábtiprások.

A tánczosok pedig türnek, szenvednek és mulattatnak, mert hátha az ünnepelt hölgy apja méltányolni fogja a buzgalmat és lankadást nem ismerő fáradságot?

Miután a szegyet kifizettem szeggel, maradtam az igen tisztelt szerkesztő ur igaz nagyrabecsülő hive

Kaposvár, 1904. február 12.

»Lábtipró ur.«

SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK.

— I. M. A kedves sorokat köszönjük. Nem tagadjuk, hogy az előismerés, mely illetékes hely-ről származik jól esik.

— Buzavirág szemü klesszony. A szerelmes levelet nem okvetlenül szükséges rózsaszínű és il-latos papírosra írni. Ma már csak a korlátolt el-néjű szerelmesek [ugyan azt a kérdést is fel le-het vetni, hogy melyik szerelmes nem korlátolt elméjű, mert minden szerelem csöndes elmezavar-ral jár?] hiszik azt, hogy a rózsaszínű papírosra esőppentelt illatszert édes illata ingerlőbben hat az olvasóra s fokozza ennek szere mi hangul-atát. A szerelmes levelet tehát, — örmesterek ide-áljaitól föltéve — nem okvetlenül szükséges ró-zsaszínű és illatos papírosra írni. A mi a szerel-mes level stílusát illeti, az a levelek irásjától függ. Az ilyen leveleknél a helyes írási hibák és a paczkák nem számítanak.

— K. J. Kaposvár. Megható verse annyi könnyet sajolt ki verskritikusunk szeméből, hogy az egész költemény leázott a papírosról, ezért most nem tudjuk kiadni a maga művét. Szeretel-tel kérjük azonban, hogy e mű másolatával ne tiszteljen meg beünk, mert banatába talan megrepedne verskritikusunk szíve

— Balogh Géza Budapest. Szíves figyelmét köszönjük. Hasonló munkakódására nagy szívt fektetünk.

— F. L. Szigetvár. Tudósítását köszönjük. Kérjük folytatni.

— S. K. Baros. Nagyon sajnáljuk ha ő nagysága magára vette. Kívánságának azonban nem tehetünk eleget, mert ha mi minden egyes karcolat hőseiről kijelentjük, hogy az nem Ku-czoráné, nem Peres Juli, nem Szakasztó Tamás, nem Hupi Péter stb. akkor minden héten leadhat-nánk a somogy megyei névtárt.

— B. G. Kaposvár. Szíves adatait sajnála-tunkra nem dolgozhatjuk fel, mert a diákok hang-versenyéről nem adunk le tudósítást. A fiatal urak ugyanis nem küldtek sem meghívót sem tiszteletjegyet a szerkesztőségnek.

Felelős szerkesztő:

Karacsonyi Aladár

Laptulajdonosok és kiadók:

Szalay Karoly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma 15.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadóhivatalban.

Meghívás.

A kadarkuti ölsegeyző egyesület tagjai az 1904 február 17-én delután 2 órakor az egye-sület helyiségében tartandó

évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak

Tárgy:

1. Igazgatói jelentés az 1903. évről.
2. Felügyelő bizottság jelentése a megvizsgált számadásról és annak felolvasása.
3. A felmentvény megadása
4. Az egyesület feloszlása idejének megállapítása.
5. Esetleges indítványok.

Kadarkut, 1904. január 27.

Igazgatóság.

A zárszámadás az egyesület helyiségél en megtekinthető.

MEGHÍ-VÓKAT

és más nyomtatványokat jutányos áron készít

Kéthelyi L. és Társa Kaposvár.

Hirdetmény

Felső-Segesd urb-res gaz-daközönsege a tulajdonai ké-pező, volt szövetkezeti

bolt és raktár

helyiséget, mely a piac téren van, azonnal egy vagy több évre bérbe adja.

Tudakozhatni Felső-Seges-den a gazdaközönség alulirt elnökénél.

Felső-Segesd, 1904. február 6.

Simon Mihály

közbizottsági elnök

Tisztelettel értegetem a n. é. közönseget, hogy Szekszárd és vidékén nagyobb mennyiségű bort vásároltam, a miért is azon hely-zetben vagyok, hogy valódi

TÖKETERMÉSÜ BORT

jutányos áron adhatok.

Uj Vörös bor Agárdi 28 kr.

» Fehér « « 26 «

» Siller « « 25 «

Pálinkák.

Uj Törköly 50 kr.

Ó Törköly 60 »

» Szilvórium 80 »

literenkint.

Továbbá mindenféle fűszer, liszt és rőfjs áruk leszállított áron kap-hatók.

Tisztelettel

Frank Géza

Kaposvár

Kanizsai-utca 21.

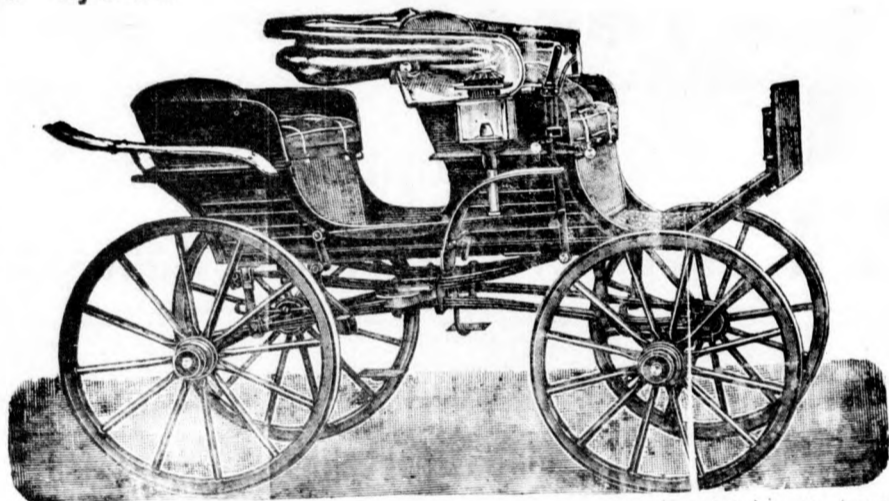

MAYER VILMOS

Magyar királyi szabadalmazott kocsigyára Kaposvárott.

Bátorkodom jelen soraimmal a már 20 év óta fennálló kocsigyáramat és minden fajtából dúsan felszerelt kocsiraktáramat uraságod szives figyelmébe ajánlani.

A midőn ezt tenni bátorkodom, nem mulaszthatom el az általam **ujjonnan feltalált** és teljesen saját gyáramban készült **ujszerkezetű kocsiaim vázlatait bemutatni, mely találmányomra m. kir. szabadalmat s nyertem**

Az ujtalálmányu kocsiaim melső és hátsó tengelyei mindkét oldalon hosszirányban áthidaló rugókkal vannak összekötve, mely rendszer az összes régiekkel szemben **ott találja meg módfeletti előnyét**, hogy a kocsi nem oldalt, hanem hosszirányban jár, sennelfogva a leggöngyösel és kivájtutakon sem ráz, mint a rugós vagy más rendszerű kocsi, hanem ily utakon hullámszerű mozgásba jön s azért hordozása még ily utakon is igen kellemes; továbbá mivel nem oldalt, hanem hosszirányban játszik mindenféleképen, de különösen kivájt utakon járása sokkal biztosabb, mert **a feldülés veszélyének nincs kitéve** s azonfeül is sokkal könnyebb. Már önsúlya is az ily ruganyos kocsiknak 100—120 kilogrammal

könnyebb, mint más ruganyok szerint előállított kocsikké. Azontelül ennél a kocsinál a ló nem a rugók felett, hanem közvetlen a tengelynél fogva huzza a kocsi alját s úgy a lovakat sem rángatja úgy össze.

E találmányom ma már nem csak vidéünkön és a szomszédos megyekben, hanem az országnak tőlünk távolabb eső megyéiben, valamint Slavoniában, Erdélyben és Olaszországban is nagymennyiségben használatban van, a melyről nemcsak a honi, hanem a külföldi kritika is úgy nyilatkozik, hogy az eddigi gyártmányokat jóval felülmulja, melyet a már eddig hozzám érkezett számos bel- és külföldi, czélszerű találmányomat és lelkiismeretes munkámat — dicsőre és tetszést nyilvánító levelekkel bizonyíthatok.

Midőn kocsigyáramat és raktáramat, de különösen új találmányomat, melynek rugorendszeréért 10 évi felelőseget vállalok, uraságod b. figyelmébe ajánlom.

Maradtam kiváló tisztelettel

Mayer Vilmos,
kocsigyáros.

Eladó bor! Mult 1903. évi borterméséből 32 hektoliter igen jó kétszer lefejtett asztali bor jutányosan eladó.

Dr. Roboz Zoltán
Kaposvár.

Somogyvármegyében 450 holdas birtok kelő épületekkel felszerelve szabad kézből eladó. A részletek megtudhatók

Bakonyi Ferencz
Ügyvédi irodájában, Kaposvárott.